

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

14. maj 2007

Besvarelse af spørgsmål 58 ad L 199 stillet af Erhvervsudvalget den 10. maj 2007.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 58:

Ministeren bedes kommenteret henvendelsen af 10. maj 2007 fra Håndværksrådet, jf. L 199 - bilag 16.

Svar:

Jeg har noteret mig, at Håndværksrådet er af den opfattelse, at der er mulighed for at fastsætte særlige regler om gennemsigtighed i lovforslaget ved brug af EU-rettens princip om "general good". Dette princip åbner mulighed for at indføre ikke-diskriminerende, nationale regler af hensyn til forbrugerbeskyttelsen.

Det er netop ud fra dette princip, at jeg har fastsat regler om god skik for finansielle virksomheder, ligesom jeg har aftalt med partierne bag aftalen om indførelse af særligt dækkede obligationer at supplere bekendtgørelsen med særlige regler om rådgivning i forbindelse med boligfinansiering. På den måde sikrer vi, at kunderne får det bedst mulige grundlag for at træffe informerede beslutninger om, hvilke lån de ønsker at optage i forbindelse med boligfinansiering.

Selvom vi således i et vist omfang har mulighed for at indføre nationale regler af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, mener jeg ikke, at vi skal gå så langt, som Håndværksrådet foreslår.

Jeg har tidligere tilkendegivet, at det efter min mening hverken vil være rimeligt eller hensigtsmæssigt at pålægge finansielle virksomheder at oplyse om deres rentemarginal.

Der er ikke tradition for i Danmark at lovgive om offentliggørelse af avancer på produkter. Hverken for produkter udbudt af banker, supermarkeder eller andre.

Konkurrencen mellem de forskellige udbydere skal sikre, at avancerne ligger på et konkurrencedygtigt niveau. Hertil kommer, at det er op til den enkelte virksomhed at vurdere, hvor det er mest hensigtsmæssigt at

tjene sine penge.

Det er ikke sikkert, at den samme vare, koster det samme i de forskellige dagligvarebutikker, men det er op til forbrugerne, hvor de ønsker at handle. Tilsvarende gør sig gældende for finansielle produkter.

Det er desuden tvivlsomt, om det overhovedet giver mening at lovregulere om rentemarginalen i lovforslaget. Det skyldes, at rentemarginalen afhænger af, hvordan instituttet funder sig, dvs., hvor instituttet skaffer de penge, der lånes ud. Fremskaffelsen heraf, dvs. fundings sammensætningen, kan og vil ofte løbende ændre sig i instituttet. Der vil i mange tilfælde være tale om en kompleks blanding af flere fundingkilder, herunder indlån af forskellig slags, ansvarlig kapital, egenkapital, særligt dækkede obligationer, andre obligationer end SDO'er m.v.

Dette betyder, at det vil være vanskeligt at definere rentemarginalen på et lån, og derfor er det tvivlsomt, om det overhovedet giver mening at lovregulere om rentemarginalen.

Set fra låntagers side er det heller ikke afgørende, hvad det har kostet virksomheden at finansiere et lån, men derimod hvad låntager skal betale for at låne pengene. Der er ingen garanti for, at den virksomhed, som har den laveste rentemarginal, også er den, som tilbyder den bedste udlånsrente.

Gennemsigtighed for forbrugerne er desuden ikke et spørgsmål om at kende avancen på en vare, men derimod kendskab til den samlede pris. Ved traditionelle banklån kendes den endelige ÅOP (årlig omkostning i procent) ved aftaleindgåelsen. Derimod er der ikke ved optagelsen af et lån i et realkreditinstitut fra starten fuld klarhed over omkostningerne ved lånet. Den ÅOP, som en låntager får oplyst ved aftaleindgåelsen er således af foreløbig karakter, idet den endelige ÅOP først kendes, når de obligationer, som finansierer lånet er solgt.

Håndværksrådet foreslår herudover, at Folketinget fastsætter regler for, hvordan rentemarginalen kan ændres i et låns løbetid og regler for, hvordan et lån skal kunne indfries.

Spørgsmålet om hvilken rente og øvrige omkostninger, som kunden skal betale for et lån, reguleres af låneaftalen. Tilsvarende gælder betingelserne for, hvordan et lån skal kunne indfries. Såfremt der skal kunne ske ændringer i renter og gebyrer, følger det af bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder, at låneaftalen skal indeholde vilkår om de forhold, der kan udløse ændringerne. Det følger også af bekendtgørelsen, at ændringer til ugunst for forbrugeren af renter og gebyrer ikke kan finde sted uden varsel, medmindre ændringen er begrundet i udefrakommende forhold, som den finansielle virksomhed ikke har indflydelse på.

Begge Håndværksrådets forslag reguleres i dag af den enkelte låneaftale og rummer efter min opfattelse en produktregulering, som ikke er hensigtsmæssig. Jeg er overbevist om, at markedsmekanismerne vil sikre, at der udbydes de produkter, som kunderne efterspørger, til konkurrencedygtige priser. Jeg skal i den forbindelse fremhæve, at der ikke er noget i lovforslaget, der hindrer, at realkreditinstitutterne fortsat kan udbyde de produkter, som de gør i dag. En produktregulering, som foreslået af Håndværksrådet, indebærer tværtimod risiko for, at produktudviklingen på markedet hæmmes, og at konkurrencen forringes.

I forhold til spørgsmålet om indfrielse fremgår det af aftalen mellem regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om indførelse af særlig dækkede obligationer fremgår det, at: "Det er et standardvilkår i låneaftaler i dag, at forbrugerne kan opsige et boliglån. Det er aftaleparternes klare forventning, at en sådan adgang også vil findes i låneaftalerne for de nye boliglån."

Det er således min klare forventning, at der også vil være adgang til indfrielse fremover. Hvis dette mod forventning viser sig ikke at være tilfældet, vil jeg tage initiativ til, at den nødvendige lovgivning fremsættes for at sikre, at en sådan praksis genetableres.